

שיחת השבוע המלוכה

עדנה מחודשת לראשית ממלכת רבזה"ק בעיירות קאסוב וזיניצא

שבועות אין ויזניצא

נו, וכמה שנים עברו "פון ווען מ'האט געדאוונט!?"
המון שנים, המון אסונות שם באזור, וחורבן אחד גדול.
אבער "ברוך ה' אז מ'בענקט זיך".

///

כבר שנים רבות עמל ועד ההכנסת אורחים 'ויזניצא'
להשיב, באפס מה, את הטוהר הקדום ואת התואר הנעלה
לאותם מקומות מקודשים.
מאמצים בלתי פוסקים נעשים
לשם מטרה קדושה זו, תמיד
הם היו בהצנע ובהשקט,
מתחת ל'ירדאר', אך "הנה בא
קצי והגיע עתי להודיע יופיי
ולהגיד תפארתני" - סיבבה
ההשגחה והדברים החלו
להתפרסם, לספר ביעקב
ולהגיד בישראל אשר ב"ה יש
תקווה לאותם מקומות, ואת
אט מושב תוארם הקדום.

גדר הוצבה בקאסוב,
לאחר השלמת זו שבויזניצא;
אוהל חדש הושלם בויזניצא;
בית הכנסת אורחים נרכש
ומופעל ואף התחדש בו מטבח
לרווחת העולים; מתוכננת
בס"ד הקמת בית מיוחד
לתפילת כהנים, ועוד מגוון
פעולות אשר טובה עבורן

השתיקה, ועוד חזון למועד בס"ד.

הפעולה רצופה, העשייה מתמדת, וכלל המקושרים
לאילנות החיים לבית קאסוב ויזניץ נושאים עיניהם אל
התפתחות הדברים, בס"ד, בתקוה כי תושב העטרה ליושנה
ותתחדש המלוכה.

ובתפילה כי כבר תיכף ומיד נראה במהרה בתפארת
מלכותו יתברך בעיה"ק ירושלים, ולקראת משיחנו נלך ולהר
הבית לרגל נעלה, ורבותינו בראשינו, אכ"ה.

'די ווענט האבן מיט געטאנצן'...

כך נראתה תפילה סטנדרטית שם בעיירה המקודשת
ויזניצא, אינדערהיים, בתור הזהב שלה.

ובחג השבועות, זמן מתן תורתנו, על אחת כמה וכמה:

החסידים המופלגים תפסו להם 'פינות' בירכתי בית
המדרש, התעטפו בטלית ושכחו עולם ומלואו, ואילו הרבי

- רביה"ק ה'צמח צדיק'
זיעוכי"א - עומד במזרח
בית המדרש, פניו להבים,
קולו אדיר וחזק, וברוממות
קדושתו מעלה וסוחף הוא
אחריו את החסידים כולם,
מנער ועד זקן, אל מעלותיה
הרמות ופסגותיה הנשגבות
של התפילה היוקדת, עם
הנוסח המקודש, הבוער באש,
'דאס פינק', מלא טעם ערב,
שאין לו אח ורע.

לא פלא אפוא, שבאה
לאחר תפילה כזו, אמרתו
המפורסמת של ה'צמח':

"דעם 'חציו לכם' האבן
מיר שוין מקיים געווען..."

גאוגרפית, פיזית,
תקופתית, תודעתית ומהותית
- רחוקים אנחנו מאותה לבת

אש קודש שבערה שם, במורדות הרי הקרפטים, מרחק רב
וכביר,

אבל הלב - שם.

כאשר אנחנו מתעטפים בטלית, כאן, בצילם הנאדר
בקדושה של צאצאיו אחריו בקודש, מתעוררים כיסופי הלב
הפנימיים, ל'היים' הישן ל'הויף' הקדוש, אשר בעודם חיים
היו הם נקודת הלב ותמצית הנשמה של אלפי-אלפי אבותינו,
החסידים הראשונים. שם טעמו טעם רוחני אמיתי, שם הפך
ה'בשר' - בשעת התפילה לכל הפחות - לכולו אומר 'תהלת ה'.

דבר מלכות

ניצוץ ממשנת
רביה"ק ה'צמח צדיק' זיעוכי"א
על תוקף היום - חג השבועות
(צמח צדיק, לשבועות, ד"ה יום)

"יום אחד הוסיף משה מדעתו"
(שבת פז.) פירוש, שידע האדם
שאין לו אלא יום אחד. כמו
שאמר חז"ל (שבת קנג.) ישוב
היום שמא ימות למחר, ונמצא
כל ימיו בתשובה."

מיוחד לרגל יומא דהילולא רבא של מרנא אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש זי"ע – חג השבועות ה'תק"ך: ה'מעין' אשר ע"פ המסורה טבל בו // צעווישן קאסוב און ויזניץ

ישראל' וה'אמרי חיים' זי"ע, כותב על הדרך בואכה העיר ויזניצא (תרגום מאידיש. בית ישראל עמ' 60): "וכאשר כולם אכלו ונחו, הלכו מיד הלאה עד בערעזענווע ויצאו אל הדרך החופשית לכיוון זשעווליע ומשם ישירות לקישינוו, בחציית נהר טשערמנעש, דרך גשר הברזל וליד המקווה של הבעל שם טוב לשעבר, והנה כבר נכנסנו בשמחה ובגילה אל ויזניץ".

החסיד ר' משה קאמיל ע"ה (עי' על תולדותיו ב'קשר איתן', וישב תשפ"ו) היה יליד ויזניצא, למד בישיבתו הרמה של הרה"ק ה'דמשק אליעזר' במקום, ואף נותר להתגורר בטשערנוביץ הסמוכה שנים רבות לאחר המלחמה. בשנת תשמ"ט, עם נפילת מסך הברזל, בעת ביקורו של ר' אנשיל באב"ד ז"ל (כפי שהובא בגליונות הקודמים) הצביע ר' משה ע"ה על המקוה-מעין.

הקרפטים, הם ה'קטווער בערג' (הרי קיטוב) שעליהם טייל מרנא הבעל שם טוב זי"ע, ונובע עד למרגלות אותם ההרים. המעיין השוצף מסתיר בין זרמיו סודות עתיקים של ייסוד דרך החסידות הצרופה, שהגם אשר מאז נוסדה פיצו מים רבים מאוד באותו

ר' משה קאמיל ז"ל יליד ויזניצא מראה להרה"ח ר' אשר אנשיל באב"ד ז"ל, וליבל"ח הרב יעקב מנחם הגר שליט"א את מעיין הבעש"ט במבואות העיר ויזניצא

תוואי, אך אותה אהבה שהביאה החסידות בכנפיה - מים רבים לא יוכלו לכבותה, לנצח.

הסופר ר' הערצל אפשן ז"ל מסיגעט, מחסידי רביה"ק ה'אהבת

זור ה'וויזענקעס', הוא אזור פסטורלי במיוחד, סמוך לויזניצא ולקאסוב. האזור מלא במרעה טוב והוא מכוסה בצמחייה עבותה ופורחת, גן נאה של ממש. שם, צעווישן קאסוב, קיטוב און ויזניץ, באזור המבורך, השקט והצח, מצא מרנא הבעל שם טוב הקדוש זיעוכי"א כר נרחב לכיסוי ולהסתרה, באותן שנים טרם זרח אור ה'על הגלילות כולם.

כמקובל בדינו וכמסורת החסידות העתיקה, טובב הבעל שם טוב בין ההרים והבקעות, התבודד עם בוראו ועבד אותו ביחידות, בייחודים. באותם 'וועלד'עלעך' ו'מערה'לעך' דבק בקונו ועלה מעלות רמות, עד אשר זכה העולם להפצעת האור הבהיר.

בהליכה נעימה בינות לאותם עצים, גבעות וגאיות, אפשר לשמוע את קולו המפכה של המעיין אשר נתקדש כ"מעין הבעל שם טוב" - שם טבל, ע"פ המסורה, באותם ימים. המעיין יורד מראש הר נימטשיטש, הסמוך לוויזענקא, בינות להרי

חוץ לעיר עם התלמידים ובא עת מנחה, ואמרו התלמידים אין מים לתפלה, ולקח המטה והכה על האדמה ונבקע מעיין מים והולך היום סמוך לעיר מעז'ביז' ונקרא על שמו אפילו בין האומות, ומסוגל המים למי שיש לו קדחת שלישיית נרפא מיד."

בנש"ק הרב לוי יצחק האגר שליט"א מביא את עדותו של הגה"צ רבי מענדיל שנייבאלג זצוק"ל גאב"ד מאנטשענסטענה, שהיה מקובל כי נחל וויזענקא המדובה, נעשה גם הוא על ידי מרן הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, כאותו 'מעיין הבעל שם טוב' הסמוך למעז'בוז' שנחפר על ידו.

הרי שהנחל הזורם כיום בקולות מים רבים, אינו אלא המשך מנביעה קטנה שחפר הבעל שם טוב הקדוש. והרי זה סמל ומשל לאותו 'נייע וועג' שהוריד הבעל שם זי"ע, שתחילתה בנביעה קטנה, והמשכה המפואר כהיום במעיין שוצף וגועש.

ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן.

זכותו הגדולה תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

מדרגות למעיין הותקנו ע"י 'אגודת אהלי צדיקים' בראשות הרב ישראל מאיר גבאי

וסיפר כי זוכר הוא איך היה מרן ה'דמשק' מטייל עם תלמידיו כאן בוויזענקא הסמוכה לויזניצא, עם המסורת בידי שיהוא מקוה הבעל שם טוב הקדוש.

על מעיין אחר - סמוך יותר למעז'בוז', מסופר שהבקייעו הבעל שם טוב הקדוש בעצמו. עדות מיוחדת על כך כותב הרה"ק רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל סאפרין מקאמרנא זצוקל"ה, בספרו 'נצר חסד' על מסכת אבות (בפרק ו', על האמור שם "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" - מביא כמה ענייני אהבה שקיבל מפי רבותיו וספרים הקדושים, באהבה ח' מאריך בשבח הבעל שם טוב הקדוש): "ופעם אחת הלך

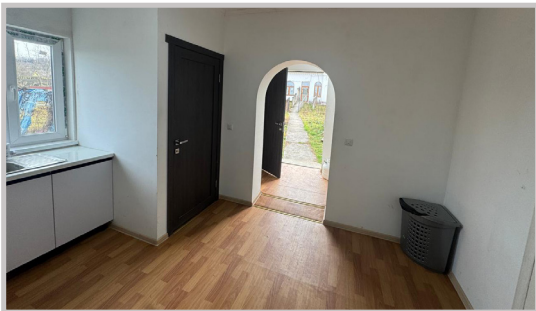
עליה לציון הק' ביום"ד מ' בעומר

לקראת יום"ד רבא כ"ה באייר יצא במיוחד יו"ר הכנסת אורחים ויזניצא' הרה"ח ר' משה הערש שטרן הי"ו לעיירה קאסוב לפקוד את הציון הקדוש של רביה"ק ה'תורת חיים' זיעוכ"א. מקצווי תבל נשלחו למעלה מאלף שמות לתפילה ע"י כללות חסידי קאסוב ויזניץ די בכל אתר ואתר, לאחר שבשורת ההזכרות פורסמה ע"י הועד, והשמות הוזכרו בפרוטרוט על הציון בעצם יום ההילולא, בתקווה כי בזכותו של אותו צדיק יושעו הכל לטובה ולברכה.

כמו כן הוגש כיבוד מיוחד בבית ה'הכנסת אורחים' בוויניצא ליחידי הסגולה אשר זכו לפקוד את הציון הק' ביומא ההילולא.

והיא כפורחת

המטבח החדש - נראה האוהל הקדוש הסמוך

במהלך מסעו של ר' משה הערש שטרן הי"ו לרגל יום"ד, עלה בידו בס"ד לקדם את חזון הועד - הרמת קרן רבותינו הקדושים - בכמה צעדים משמעותיים.

בין היתר סידר את ענין החשמל, הן באוהל הקדוש והן בבית ההכנסת אורחים הסמוך, שיהיה בבעלות בלעדית של הועד, ולא כעד כה, שהיה נתון תחת אחריות אחד השכנים המקומיים והיה תלוי במצב רוחו של הלה.

אלו הם אותות נוספים של 'חזקת מרא קמא' השבה לקדמותה, כראוי וכיאות, בלא תלות כלשהיא בגויי האדמה האנטישמיים ימש"ו.

כמו כן נמסר מהועד, כי בס"ד לאחר מאמצים רבים והשקעת ממון גדולה, הותקן מטבח בבית ההכנסת אורחים הסמוך ונראה לאוהל הקדוש בוויניצא. הבית שהיה בתחילתו קירות בלבד, מקבל אט אט פנים חדשות, וכעת עם התקנת המטבח החדש ואבזורו כנדרש בכלי בישול וחימום, מקרר, שולחנות כסאות וכדומה, קצרה הדרך בס"ד להגיש מזון ראוי ומכובד לעולים לפקוד את הציונים הקדושים, בכל יום מימות השנה בס"ד.

והנה בשורה משמחת כפרסום ראשון: החלו מגעים מעשיים לרכישת והקמת בית מיוחד לתפילת הכהנים - סמוך ונראה לציון הקדוש בוויניצא. הפעולה בעיצומה ובס"ד בקרוב תפורסם הבשורה המרעישה.

הפעולה נעשית לאור המציאות המכרחת, כאשר הכהנים המקודשים בקדושתו של אהרן מנועים מלהכנס אל בית העלמין פנימה, והם צריכים לעמוד לתפילה תחת כיפת השמים, להיות נתונים לממשלת מזג האויר הסוער, השלג או

החום, ולקרוא פרקי תהלים בחושך העבות לאור פנסי רחוב קלושים, אם פועלים בכלל...

בס"ד עם הקמת והכשרת המקום יוכלו הכהנים להעביר על הציון מקירוב מקום ממש, בראיית האוהל, ובתנאים ראויים ליישוב הדעת, כדבעי.

בתקוה כי חפץ ה' בידינו יצליח, בס"ד, בזכות רבוה"ק נבג"מ.

יו"ל ע"י אגודת 'הכנסת אורחים ויזניצא קאסוב' הפועלת לשימור המקומות הק' בקאסוב ובוויניצא, ולהקלת ועידוד העלייה למקומות הק' לתרומות, ולהנצחת באהלים הקדושים, ולכל ענייני ההכנסת אורחים, ניתן לפנות להר"ר משה צבי שטרן viznitzkosov@gmail.com, 073-302-5575 משרדי הכנסת אורחים: